

neceſſe eſt his maximè inuidere. vnde di-
 ctum eſt, Et ſigulus ſigulo. Et iis, qui cele-
 ſtium, aut qui vix adepti ſunt, aut qui ne-
 quaquam adepti ſunt, inuident. Et quibus
 confeſcutis, aut rectè agentibus dedecus
 ipſis eſt. Sunt autem iſti, qui propinqui
 ſunt, aut ſimiles. Maniſteſtum enim eſt ip-
 ſorum culpa eos non adipiſci, quod bonū
 eſt. Quare hoc cum moleſtum fit, efficit
 inuidiam. Et iis, qui habent ea, aut confe-
 cuti ſunt, quæ ipſis conueniebant, aut confe-
 cuti fuerant olim. Quamobrem ſenio-
 res iunioribus. Et qui multos ſumptus fe-
 cerunt in idem, iis, qui paucos, inuident.
 ſam verò maniſteſta ſunt etiam ea, pro-
 pter quæ gaudent tales, & in quibus &
 quomodo ſe habentes. Vt enim non ha-
 bentes moleſtia afficiuntur: ſic habentes
 ex contrariis voluptatem percipiunt. Qua-
 re ſi ipſi ita conformati fuerint, & illi, qui
 digni, quibus miſericordia habeatur, aut
 confequantur aliquid boni, exiſtuntur,
 ſint tales, quales illi, qui dicti ſunt: patet
 eos non eſſe confeſcuturos miſericordiam
 à principibus.

CAPVT XI.

Q uomodo autem ſe habeant æmu-
 lantes, & qualia æmulantur, & qui-
 bus, hæc conſtat. Si enim eſt æmulatio
 moleſtia quædam propter eam, quæ appa-
 ret, præſentiam bonorum honoratorum,
 & eorum, quæ contingit ipſi aſſumere in
 ſimilibus natura, non quòd alij, ſed quòd
 non etiam ipſi ſint: (quamobrem & bona
 eſt æmulatio, & bonorum: inuidere verò
 malum & malorum. ille enim ſe præparat
 propter æmulationem ad bona adipiſcen-
 da: hic verò, ne proximus habeat, propter
 inuidiam) neceſſe profectò eſt, procliuſes
 ad æmulandum eſſe exiſtantes dignos
 ſe bonis, quæ non habent. Nemo enim ſe
 dignum exiſtimat iis quæ apparet fieri
 non poſſe. Quamobrem iuuenes, & ma-
 gnanimi tales. Et quibus ad ſunt talia bo-
 na, quæ honoratis digna ſunt viris. Sunt
 enim hæc diuitiæ, & multorum amicitia,
 & magiſtratus, & quæcunque talia, quaſi
 enim conueniat ipſis probis eſſe, quia con-
 ueniunt probè ſe habentibus, æmulantur
 talia ex bonis. Et quos alij dignos exiſti-
 mant. Et quorū proauj, aut cognati, aut do-
 meſtici, aut natio, aut ciuitas honorata eſt,
 æmulatores ſunt in his. Domæſtica enim
 arbitrantur ipſis eſſe, & ſe his dignos exiſti-
 mant. Si verò ſunt æmulanda honeſta bo-
 na, neceſſe eſt & virtutes eſſe tales. Et quæ-
 cunq; alijs vtilia, & idonea ad beneficien-
 dū. honorat enim beneficientes, & bonos.

A ἀλάλην τούτοις μέλιτε φρονεῖν ἰδὲν εἰρηθῆ,
 καὶ κερκαμεία κερκαμεία. καὶ τοὺς ταχρῶ. ἢ οὐ μὲ-
 λος ταχρῶντες, ἢ μὴ ταχρῶντες, φρονουσι. καὶ ὡν
 ἢ κερκαμείων, ἢ κερκαμείων ὄνειδος ἀν-
 τὶς· εἰσὶ δὲ καὶ οὐ τοὶ ἐγγεῖ, καὶ ὁμοιοὶ δῆλον γδ
 ὅτι παρ' αὐτοῖς, οὐ ταχρῶνται τῷ ἀγαθοῦ.
 ὡς τῶτο λυποῦνται ποιεῖ τὸν φρόνον. καὶ τοῖς
 ἢ ἔχουσιν ταῦτα, ἢ κερκαμείων ἀνὰ τοὺς πορο-
B σήκων, ἢ ἐκεκλιμένον ποτε· διὸ ποροσβύτεροι
 νεωτέροις. καὶ οἱ πολλὰ διεπαυήσαντες εἰς
 τὸ αὐτὸ τοῖς ὄληγα φρονουσι. δῆλον δὲ καὶ
 ἐφ' οἷς χαμέρον οἱ τοιοῦτοι, καὶ ὅτι τίσι, καὶ
 πῶς ἔχοντες· ὡς γδ μὴ ἔχοντες λυποῦνται,
 οὕτως ἔχοντες ὅτι τοῖς ἐναντίοις ἠδῆσον-
 ται. ὡς αὐτὰ μὲν, παρασκευαζοῦσιν
 οὕτως ἔχουσιν οἱ δὲ, ἐλεείδειται, ἢ ταχρῶνται
C τινὸς ἀγαθοῦ ἀξιοῦμενοι, ὡσιν οἷοι οἱ εἰρη-
 μένοι. δῆλον ὡς οὐ τεύξονται ἐλέου παρὰ τῆς
 κωρίας.

Κεφάλαιον ια.

Π ὧς δὲ ἔχοντες ζηλοῦσι, καὶ τὰ ποῖα, καὶ
 ὅτι τίσι, ἐνθένδ' ὅτι δῆλον· εἰ γὰρ
 ὅτι ζῆλος, λύπη τις ὅτι φαινόμενῃ παρο-
D σία ἀγαθῶν ἐπιμῶν καὶ ἐνδεχομένων αὐτῶ
 λαβεῖν ἀπὲρ τοῖς ὁμοίοις τῆ φύσει. οὐχ ὅτι
 δῆλα, ἀλλ' ὅτι εὐχὴ καὶ αὐτῶ ὅτι· διὸ καὶ
 ὅτι περὶ ἐστὶν ὁ ζῆλος, καὶ ὅτι περὶ τὸ δὲ
 φρονεῖν φαῦλον, καὶ φαῦλον· ὁ μὲν γδ, αὐτὸν
 παρασκευάζει διὰ τὸν ζῆλον ταχρῶνται τῆς
 ἀγαθῶν· ὃ δὲ τὸν πλησίον μὴ ἔχειν διὰ τὸν
 φρόνον· ἀνάγκη δὲ ζηλοῦσιν οἱ μὲν ἔχουσιν
 ἀξιοῦσιν εἰς αὐτοὺς ἀγαθῶν ὡν μὴ ἔχουσιν·
E οὐδέεις γδ ἀξιοῦσιν τὰ φαινόμενα ἀδωμάται·
 διὸ οἱ νέοι καὶ οἱ μεγάλοιστοι τοιοῦτοι.
 καὶ οἷς ὑπαρχει τοιαῦτα ἀγαθῶ, ἀ τῆς
 ἐπιμῶν ἀξία ὅσιν ἀνδρῶν· ἔτι γδ ταῦτα,
 πλοῦτος, καὶ πολυφιλία, καὶ ἀρχαί, καὶ ὅ-
 σαι τοιαῦτα· ὡς γδ ποροσῆκον αὐτοῖς ἀγα-
 θῶς ἔχουσιν, ὅτι ποροσῆκε τις ἀγαθῶς ἔχουσι,
 ζηλοῦσι τὰ τοιαῦτα τῆς ἀγαθῶν· καὶ οἷοι οἱ δὲ
F λοι ἀξιοῦσιν. καὶ ὡν ποροσῆκον, ἢ συζηλοῦσιν, ἢ
 αἰκείοι, ἢ τὸ ἐθῆ, ἢ ἢ πόλις, ἐπιμῶν, ζηλο-
 τικοὶ ἀπὲρ ταῦτα· οἰκεία γδ εἶναι αὐτοῖς
 ἔχουσιν, καὶ ἀξιοῦσιν τούτων. εἰ δὲ ὅτι ζηλοῦσιν τὰ ἐν-
 τιμα ἀγαθῶ, ἀλάλην τὰς τε ἀρετὰς ἔχουσιν τοι-
 αῦτας· καὶ ὅσα τοῖς δῆλοισ ὡφέλιμα, καὶ ὄφελος
 τῆς τιμῶσι γδ τοῖς ὄφελος τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῖς
 ἀγα-